

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117010102
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117010102.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2018, v trestnej veci proti Š.Z. X., obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm.b/, písm.c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b/ Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 16.10.2017 sp.zn. 5T/3/2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.e/, ods.2 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a vo výroku spočívajúcom v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. u k l a d á obžalovanému Š. X., nar. XX.X.XXXX X. M., trvale bytom M., H.. M. O.. Č.. XXX/X podľa § 207 ods.3 Tr.zák. a použitím § 38 ods.2, § 36 písm.l/, § 37 písm.m/ Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 16.10.2017 sp.zn. 5T/3/2017 bol obžalovaný Š. X. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

v dobe od 13. apríla 2013 doposiaľ, okrem doby od 4. apríla 2014 do 11. novembra 2014, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, v M. a inde, ako otec mal. Y. G., O.. XX.X.XXXX, neprispieval riadne a včas na jeho výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 40C/181/2010, zo dňa 25.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.9.2011, bol zaviazaný prispievať na výživu mal. Y. G. sumou vo výške 50,- Eur mesačne vždy o 15. dňa každého mesiaca k rukám G. G., nar. XX.X.XXXX, matky dieťaťa, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 2400,- Eur, pričom v uvedenom období poberal dávku v hmotnej núdzi a zároveň bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu s úradom a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T 23/13 zo dňa 12.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.9.2013, bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne, z výkonu ktorého bol dňa 11.11.2014 podmienečne prepustený.

Okresný súd obžalovanému Š. X. za to uložil podľa § 207 ods. 3 Tr.zák., v spojení s § 38 ods.2, § 36 písm.l), § 37 písm. m) Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. súd obžalovanému Š. X. výkon uloženého trestu podmienene odložil s tým, že podľa § 50 ods.1 Tr.zák. pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil mu skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods.4 písm.d), s použitím § 50 ods.2 Tr.zák. súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor, a to v neprospech obžalovaného Š. X..

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a pre výkon trestu obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uloženie trestu, ako ho uložil súd prvého stupňa považuje za neprimerane mierny, a v rozpore so zákonom, keďže obžalovaný Š. X. sa žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp.zn. 1T/23/2013 zo dňa 12.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.9.2013, a preto iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody by bol v rozpore s ustanovením § 49 ods.2 Tr.zák.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že okresný prokurátor podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, a to proti výroku o uloženom treste. V rozsahu podaného odvolania odvolací súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré bolo urobené zákonným spôsobom, napadnutý rozsudok preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je v celom rozsahu dôvodné.

Obžalovaný Š. X. doposiaľ bol 4-krát trestne stíhaný a odsúdený, pričom naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp.zn. 1T/23/2013 zo dňa 12.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.9.2013, a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm.c/ Tr.zák. Citovaným trestným rozkazom bol obžalovanému Š.Z. X. uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, pre ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Dňa 11.11.2014 Okresný súd Rimavská Sobota uznesením sp.zn. 2Pp/31/2014 odsúdeného Š. X. podmienene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody a určil mu skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Odsúdený Š.Z. X. v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia sa osvedčil, o čom bolo rozhodnuté dňa 5.9.2016.

Po predložení trestnej veci obžalovaného Š. X. na rozhodnutie o odvolaní okresného prokurátora, odvolací súd opakovane určoval termín verejného zasadnutia, ale z dôvodov nemožnosti doručiť upovedomenie o tomto úkone trestného konania obžalovanému v súlade s ustanovením § 66 Tr.por., verejné zasadnutie bolo opakovane odročované.

Krajský súd v Košiciach na verejnom zasadnutí dňa 12.4.2018 opätovne určil termín verejného zasadnutia na deň 17. mája 2018, kedy zistil, že obžalovaný Š. X. na adrese, ktorú určil pri svojom výsluchu ako adresu na doručovanie písomností, t.j. M., H.. M. O.. Č.. X, si v odbernej lehote zásielku neprevzal. Z lustrácie v registri obyvateľov (č.l. 208) navyše vyplýva, že obžalovaný Š. X. mal trvalý pobyt na vyššie uvádzanej adrese aj v čase rozhodovania o odvolaní prokurátora v predmetnej trestnej veci.

Podľa § 66 ods.3 Tr.por., ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Z poštovej zásielky o upovedomení obvineného Š. X. o termíne verejného zasadnutia na deň 17.5.2018 nepochybne vyplýva, že zásielka bola uložená dňa 20.4.2018, a tak zákonná domnienka o riadnom a včasnom upovedomení obžalovaného Š. X. o termíne verejného zasadnutia bola splnená.

Na verejnom zasadnutí krajský súd dopytom u matky maloletého Y. G., t.j. G. G. zistil, že obžalovaný od vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa až do momentu konania verejného zasadnutia si vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi naďalej neplní a zaostalé výživné rovnako neuhradil.

Pokiaľ okresný prokurátor v dôvodoch odvolania argumentoval ustanovením § 49 ods.2 Tr.zák., t.j. že obžalovaný Š. X. sa žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienечného prepustenia z výkonu nepodmienечného trestu, považuje odvolací súd za nutné zdôrazniť, že odsúdený Š. X. sa v skúšobnej dobe podmienечného prepustenia osvedčil, a preto na túto skutočnosť už nie je možné prihliadať v neprospech obžalovaného.

Odvolací súd ale vzhľadom na osobu obžalovaného, predovšetkým jeho predchádzajúce odsúdenie pre rovnaký trestný čin, t.j. zanedbanie povinnej výživy, ako aj tú skutočnosť, že od vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa, kde mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné, toto dobrodenie v rozhodnutí súdu nebral vážne a napriek jeho sľubu zamestnať sa a splniť si vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi, takto neurobil.

Odvolací súd preto na odvolanie okresného prokurátora zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému Š. X. uložil nepodmienечný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák.

Podľa § 48 ods.2 Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Uložením nepodmienечného trestu odňatia slobody obžalovanému Š. X. má odvolací súd za to, že sa dosiahne účel Trestného zákona v zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Tr.zák., t.j. že sa zabezpečí ochrana spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

To boli dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu okresného prokurátora a obžalovanému Š. X. uložil prísnejší trest, než aký mu bol uložený rozsudkom okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.